

Ve škole se paní učitelka ptá: „Pepíčku, jak poznáš
třešeň od jabloně?“
„Podle plodů.“
„Dobře, a když plody ještě nemají?“
Pepíček bez zaváhání odpoví: „Tak to počkám.“

Maminka volá: „Pepíčku, pojď se honem podívat,
kuřátko začíná proklovávat skořápku. Vidiš?“
Pepíček přitaká: „Ano, vidím.“
„Tak teď už budeš vědět, jak se kuře dostane z vejce.“
Pepíček se zamračí: „To už vím dávno. Mě by spíš
zajímalo, jak se dostalo dovnitř.“

„Mami, mami, mám dobrou a špatnou zprávu, jakou
chceš slyšet první?“ ptá se Pepíček.
„Tu dobrou.“
„Dostal jsem jedničku z diktátu!“
„To je hezké, Pepíčku, a jaká je ta špatná zpráva?“
„Že to není pravda.“

„Pepíčku, učil ses vůbec?“
„Ano.“
„A proč máš v domácím úkolu tolik chyb?“
„Protože chybami se člověk učí.“

Malý Pepíček jede s babičkou vlakem
na matematickou olympiádu. Cestou se dívá z okna
a najednou prohlásí: „Babi, koukej, jaká je tam venku
nádherná množina kraviček.“ Babička pohlédne
z okna a praví: „Ale Pepíčku, na té louce nic není.“
A Pepíček říká: „Když ona je to prázdná množina.“

Pepíček přijde do školy a všem se chlubí, že má
jeho sestru žloutenku. Slyší to paní učitelka a pošle
Pepíčka na týden domů, aby nikoho nenakazil. Když
se po týdnu Pepíček vrátí, ptá se ho paní učitelka:
„Tak co, Pepíčku, ještě má tvoje sestra žloutenku?“
Pepíček odpoví: „No to já nevím. Ono chvíli trvá,
než ty dopisy z Austrálie přijdou.“

